

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 17. De subsidiariorum Sociorum periculo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Europæatum frugum omnium capacem, &c. quod maximè avebant, argenti atque auri fodinas Barbari occultare dicebantur. Quamquam non defuere, qui facilia hæc initia, ob solitam novorum colonorum habendi cupidinem, infelici exitu terminatum iri veterentur.

DUM hæc agerentur, Gaspar Sobrinus per Europam procurabat auxiliares Socios, quos non difficilè fuit ab Philippo Quarto Rege Catholico, ad Christi imperium dilatandum intentissimo, impetrare. Præsertim cùm ejus Majestati nuperimè per litteras fluminis Argentei Prætor eo nomine Societatem Iesu commendasset, quod latissimas undique provincias Christo & Hispano nomini domuisset: & superessent alia ad Urvicam regiones, quibus subjiciendis excollendisque Societatis homines aptissimi viderentur. Designato ab Mutio Vitellesco Generali exiguarum copiarum supplemento, Gaspar Sobrinus, Urbano Octavo benè apprecente, magnis itineribus Ulissiponem contendit. Quòd cùm etiam convenissem ex variis Europæ provinciis quadraginta-duo Socii, decimo-quinto calendas Martias, Patribus Ulissiponensibus, honoris ergò, non sine pia æmulationis indicio ad navem usque comitantibus, solvete. Ibant bini, nullo nationum discrimine (nam Italos, Belgas, Burgundos, Lusitanos, Hispanos caritas unos efficerat) ibant, inquam, bini, antequam solverent, per urbem Regiam, frequenti sanè populo ex plateis & editioribus domuum partibus generosos Athleras despiciente, admiranteque quantâ alacritate Oceani procellis, & si res ferret, Barbarorum telis se dicatumarent. In navi, distributis ritè temporibus, omnia peragebantur, seu specieis privata Religiosorum pensa, seu cæteras in nautarum utilitatem impensas operas; adeò ut affiduitate evictum sit, ne quis nautarum vectorum vel leve juramentum, vel nudum salaxque verbum, totâ navigatione excidere sibi pateretur. Tantum valet continuatum ad virtutem incitamentum, præfertim ubi multorum exemplis fuerit corroboratum. Ita felicissimo cursu ad Januariensem Brasiliæ portum appulere; urbis Præfecto cum cætera nobilitate, & Collegii nostri Sociis, beneole & magnificè Religiosos hospites excipientibus. Ibi refectis octiduo corporibus, se turum mari committentes, Divino Spiritu optimis votis aspirante, Boni-aëris portum pridie Calendas Maias insolita celeritate tenuere. In portu præstolabatur venturos Provincialis Durandus, cuius iussu ducentis & amplius leucis secundo flumine descenderant aliquot Neophyti, Musicae periti, subsidiarios advenas, pro quorum incolumente octies millies Paraquarienses Socii Sacrificia immolaverant, cantu, saltationibus & aliis gratulationis officiis hilariter excepturi.

JAM quindecim dies mutuae Patrum aggratulations tenuerant, cùm ex improviso armata navis lembo comitata in urbis conspectum se dat; quæ, quod nihil aliud ageret, quam altitudinem latitudinemque fluminis bolide tentare, hostilis ea credita est. Quapropter Prætor Regius arma cives capeſſere, & in omnem nutum præsto adesse jubet, veritus ne quemadmodum Hollandi præcipuam Brasiliæ urbem, præmisâ itidem exploratoriâ navi, cæterisque post subsequentibus, nuper interceperant, ita non absimili stratagemate Boni-aëris portum invadere vellent. Triduo tamen postquam in conspectum venit, nullo tum præter metum illato damno, in altum vela vertit. Dies pauculi effluxerant, cùm undecim circiter à portu leucis sub arca lignea multa schedia, ab ipsis piratis importata, in ipso litore inventa sunt, quæ prodebat prava gentis virulentum animum. Octo erant libelli hispanicè conscripti, typis Hollandicis excusi, cum hæc inscriptione: *Injustitia Peruanae vita salus, &c.* Librorum synopsis hæc erat: *Obedientiam Romano Pontifici abjurato: Regi Catholico legitimum in Indias Occidentales jus denegato: qui rebellaverit, omnia summa sperato: Indi & Ethiopes, mancipia, si Regis jugum excusserint, libertate & aliis præmis donantur.* Quæ omnia adeò illecebrosè doloseque explanabantur, ut verendum fuerit, si in plebecula manus devenissent, eorum animos, qui Religionem corporis utilitatibus postponunt, labefactatum iri. Ita homines Regi perduelles, seiplos corrupile non contenti, leonina feritate & vulpinis dolis

Ec

Optimo-

CAPUT

XVI.

De procu-
ratione Ga-
sparis So-
brini.Philippi IV.
pia munifi-
centia.Urbaneus III.
Socii bene
appreciatu.Sociorum
navigatio.In Brasiliam
appulsi.Et ad portu
Boni-aëri.

CAPUT

XVII.

De subidia-
norum So-
ciorum pe-
riculo.Piratarum
naves.Dolus deti-
ctus.

Optimorum Regum dominiis inhiant, ut quamplurimos secum perditum eant, æquè animorum ac corporum piratae. Cùm verò disceptaretur de remedio perniciolorum libellorum, & censerent nonnulli corum exemplaria per Americam spargenda esse, ad hostium insidias detegendas, sententia Societatis prævaluit afferentis ignibus aut tenebris libellos hos esse adjudicandos, ne incautis pestem aliquam afflarent, aut rebellionis causa essent. Pro servata Sociorum navi aëte Deo gratia sunt: argumentis enim vetosimilibus postea comprehensum, piratas ex ipsa Europa eo fine venisse, ut Jesuitis in ostio fluminis Argentei insidiarentur. Sed Deo Optimo protegente factum, ut dum nautæ inter se disceptarent, an navis ad stationem, quâ se piratae occultaverant, appellerent, venti ita faverint, ut necessariò ultrà progrediendum fuerit. Sic evitatis insidias subsidiarii Socii partim ad Hispanorum urbes, partim ad Barbaras nationes amandati sunt.

CAPUT XVIII.
De Gaspare Sobrino.

Parentes.

Educatio.

Itinera.

Modestia.

Pietas.

Tolerantia.

Laus.

CAPUT XIX.

Caaroënses & Iivisenses Religioni utcumque conciliatur.

Caaroënses sylva.

Iivius fluvius.

Niezuvius morei.

AT Gaspar Sobrinus, procuratione functus, Chileni regni Vice-provincialis designatus, cum sex Sociis Europæis secum advestis in provinciam suam contendit, quo factum, ut Paraguaria utilissimo viro, & à me non sine laude dimittendo, imposterum careret: nam post Chilenæ Vice-provinciæ gubernationem ad Limani Collegii, & subinde Quitensis provinciæ regimen, evocatus, deinceps Limæ consenuit. Ejus Majores olim inter Regem Aragoniæ & nonnullos Primates Regni candidatos arbitri fuere. Pater verò, anno præteriti sœculi nonagesimo-quinto, nobilitatis deputationem, præcipuum Aragoniæ Magistratum obtinuit, & subinde totius Regni rebus recte componendis præpositus est. A quo noster Gaspar pro pædagogô domestico Petrum Paulaçam, Archiepiscopum postea Cælaugustanum, accepit. Post initam Societatem, septemdecim leucarum' millia navigando, & terrestri itinere decem millia cum emensum fuisse, author est Bartholomæus Tafur, Collegii Limani Rector. Quitensem provinciam regens, Beati Borgiæ urbis parochiam indeptus, ad expeditionem Maranionis magno cum Religionis Christianæ emolumento viam stravit. Dimissionem ab gubernandi onere postulanti respondit Vitellescus Generalis, Societatis regimen esse unicam ad patientiam viam. Quotidie tribus horis rerum Divinarum contemplationi insisterebat. Quoties carnis motus sepe prodebat, toties per mediam horam cruentè se flagellabat. Per sexdecim omnino annos vestem diurnam ad somnum caprandum nunquam posuit. Diebus Sabbathinis amorem erga Deum trecentis vicibus renovabat. Ad pœnitentis & modesti animi conservationem imaginariam sibi casam infra damnatos omnes construxerat. In Quitensi regno ortas in visitatione provinciæ difficultates religiosissime toleravit. Mutius Vitellescus Generalis ad eum consolatoriam Epistolam in hæc fermè verba scripsit. *Gaspar Sobrini macte animo, nam rectitudinem mentis & prudentem negotiorum administrationem in te uno semper observari, observaruntq; quotquot tuam industrias Rome in procuratione Paraquariensi, & in aula Regis Catholici, in rebus Chilensis regni eoram perspexerunt. Vtrobique te gessisti sicut decet sincerum Societatis matris nostra filium, pro quo, præter approbationem meam, spero amplissimam in Cælis mercedem tibi non defuntram. Sed hæc multò post evenere.*

INTEREA Rochus Gonsalvius, alias Urvaicæ terras adiens, materiam novis Sociis, quorum adventus fama percrebuerat, adornare satagebat. Primus labor fuit penetrasse ad Caaroënses sylvas, quod cognovisset earum incolas ad Fidem capessendam, vicinorum exemplo, & Petri Romeri hortatu, utcumque esse inclinatos. Has sylvas incolebant sexaginta Casiqui, quorum plerisque persuasit, ut in spem oppidi constituendi non procul uni ab aliis fementem facerent, promittentes Christianæ legis doctorem de Societate propediem concessurum, ad livisenses per Piratinensem agrum iter circumflexit. Iivius, torrenti similior quam fluvio, ubi modicis anfractibus ab origine discessit, recto deinde fermè alveo in Urvaicam paulò suprà Ibititaquanos sepe exonerat. In utraque ejus ripa & adjacentibus campis sylvæ visuntur, quas quingenta circiter familiae cum suis Casiquiis incolebant. Eminebat inter omnes Niezuvius, qui beneficij arte & loquacitate efficerat,